

Muzikoale veuroordailen

n verhoal ien t Grunnegers deur Be Kuipers

n Joarofwat leden zat ik op t kamerkoor 'Laurentius Ensemble' oet Winzum. Ien t begun ston ik noast n grode kerel mit n prachtige basstem, n stem as n klok. Was veur mie hoast gain oard-eghaid aan, want hai zong mie der zowat haildaal òf. Ik kon miezulf voak mor nauw heuren. Hai zong geweldig mooi, dat wel, mor sums ook wel wat tè haard volgens mie. Mor dat duurfde ik dou nog hoast nait te denken, loat stoan te zeggen.

Op eerste oetvoeren van dat koor, veur mie din, was der noast zang, ook n intermezzo mit n piaoanotrio, piaoano, vioul en cello. En tot mien grode verrazzen speulde mien buurman-bas doarbje op cello. n Muzikoale doezendpoot, docht ik bie miezulf. Ik was slim onder iendruk van de man en ook van t koor, doar zukke muzikanten op zaten.

Ien kovviepauze van ain van repetities doarnoa, kregen wie t over t waark dat we deden. Ik vroug aan mien buurman-bas wat e dee veur de kost. Dou zaag ik ienains zien gezicht betrekken. "Ik zit in de WAO", zee e. O, docht ik doalek, dij het zeker last van zien arm. Ain of aander vörm van RSI vanwege t vioulspeulen. Dat komt onder musici en benoam bie violisten veul veur, haar ik net aargens lezen.

Mor ik haar t mis, zo bleek al gaauw. Hai was schilder van zien affeer en kon vanwege n versleten heup nait aarbaiden. Hai mos binnenkort alderdeegs opereerd worden veur n nije heup. Tou mor, ook nog schilderen. Wat n artestieke boas, echt zo'n aleskinner. Ien mien verbeelden was hai t veurbeeld van de universele artiest. Zingen, vioulspeulen, schildern en wel wait wat nog meer.

Mor nou zat ik ter toch echt haildaal noast. Hai bleek baauwvakker te wezen. Hai waarkte as vaarver bie n woningbaauwstichten ien Stad. Ik vroug nog aal hou n vaarver aan zuk mooi vioulspeulen komt. Ach, t waren vrouger bie hom thoes apmoal vioulen, zee e. Zien pa en moeke en baaide bruiers en ook zien zuster speulden apmoal vioul of piaoano en ze kregen bie toerbeurt les van baaide olders. Toch nait echt n baauwvakkersmilieu volgens mie, mor ik duurfde dij oavond nog nait recht deur te vroagen.

Lestdoaags mos ik mit mien fiets noar fietsenmoaker bie ons ien dörp voor n kepodde rem. Dou ik deur van zien waarkploats open dee en votdoalek mit mien probleem van waal steken wol, dee fietsenmoaker mie verstommen mit vinger aan lippen. "Ssst... even wachten, dit is hail mooi." Verstieft bleef ik ien deuropening stoan en heurde n langsoam dail, n adagio, oet ain van de piaoanoconcerten van Mozart. Sinds wanneer luustern fietsenmoakers noar Mozart?, vroug ik mie verboasd òf.

Dou ik even loater toch mor noar veuren stapte omdat hai ook gewoon weer aan t waark goan was, vroug ik hom der noar. Hai haar altied radio of n cd-speuler aan, zee e. Hai kon doar zo lekker bie aarbaiden, spezioal bie klassieke meziek. Hai hil van ale klassieke meziek, "...mor spezioal dij zaachte vioulen, doar wor ik haildaal waik van."

Dat ston hoaks op mien beleven over waarkploatsen, kantoren en ateliers. Doar staat radio ja altied aan met dij aiwege dreun van Radio3, DrieFM, Veronica of Radio10-Gold terop. Mor dus nait bie dizze fietsenmoker. Dij stemde òf op Radio 4, de klassieke zender. Opmaarkelk.

Mien zeun holdt van moderne meziek zoas house, trance, hiphop en wait ik veul hou dat apmoal nog meer hait. Ainegste dat ik ter van mit krieg is n dreunende bas ien n stampend ritme. Kunstmoatege, elektronische meziek, zunder ook mor n fractie van aigen ienbreng. En keihaard... Ik hol ter nog gain poar minuten bie oet. En din te bedinken dat hai der haalve naachten mit aan gang is. Bie dizze meziekvörm bin ik definitief ofhoakt. Tja, ik bin zeker old

worden... k Heb t aans laank volhouden, tot aan discomeziek aantou. Mor bie dizze meziek hoak ik echt òf.

Mor bie noader ienzain bliekt mien zeun toch wel creatief mit dizze vrende meziek bezeg te wezen kinnen. Mit n mixpanel, twij ploatenspeulers en n stoapel 'ollerwetse' grammofoonp-loaten van vinyl (ien dit circuit kommen ze weer veur), de neudige cd's en n computerprogram op zien pc moakt e zien aigen nummers en mixt e dij doarnoa op houseparty's.

Lestdoags vroug e mie of e wat cd's lainen mog, cd's mit klassieke muziek welteverstaan. Aander meziek heb ik ook hoast nait. Ik was verboasd - én gelukkeg. t Komt meschain toch nog goud mit hom. Mor bie noavroag bleek dat hai summege stukjes van dij klassieke cd's bie t moaken van zien aigen housenummers bruukte. Zo het e n striekkwartet van Schubert finoal noar de filo hulpen. Ien t begun is der nog wel wat herkenboars aan, mor op nduur is t ain heksekedel van lewaai. Ondersteund deur n swoare monotone bas, wordt ter van ales aan verhaspeld en biedoan en wordt t stuk oetaindelk onherkenbaar. Ach, hai wil experimenteren. Mout kinnen, toch...?

n Poar weken loader mos ik op n zodderdag n timmerkluske bie hom ien hoes doun. Daar binnen voaders ja goud veur. Noa kovvie en timmerienstruksies zette hai, as gewoonlek bie hom, n stuk meziek op van n cd. Allain nou gain pop- of housemeziek, mor tot mien grode verwondern t aangriepende langsoame dail oet t striekkwartet van Schubert "Der Tot und das Mädchen". Dat dut e netuurlek om mie gunsteg te stemmen, docht ik eerst nog. Mor nee heur, hai von t écht mooi, zee e.

Sinds dij tied kin mien zeun mit zien housemeziek bie mie gain kwoad meer doun. En ik mout mien muzikoale veuroordailen blikbaar vergoud biestellen...